

Esperança per recuperar el connector ecològic: El Tribunal Suprem reclama l'execució de la sentència que declara la zona industrial de Roses il·legal

La IAEDEN-Salvem l'Empordà celebra guanyar altra vegada davant del Tribunal Suprem i espera que, després de més de deu anys i diversos litigis, les administracions reaccionin i apostin per a la restauració parcial de l'espai. També celebren l'anul·lació del POUM vigent de Roses, gràcies al contenciós administratiu interposat i guanyat per un grup de veïns del municipi, amb la qual queden invalidats tots els arguments del consistori per mantenir i desenvolupar el polígon.

Recordem breument els fets d'aquesta ja llarga història:

- El 4 de febrer de 2011 i davant d'un recurs presentat per l'Associació Naturalistes de Girona (ANG) amb el suport de la IAEDEN-Salvem l'Empordà, el Tribunal Suprem (TS) va anul·lar una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i **va declarar nul el Pla Parcial** que regulava la zona industrial de Roses a la carretera de Vilajuïga.
- La sentència dictada el 2011 també **va anul·lar la classificació com a sòl urbanitzable** de tots els terrenys del polígon industrial que s'havia aprovat amb una modificació puntual del planejament general de Roses. Reclassificació del sòl que es va declarar il·legal.
- La Generalitat, l'Incasòl i l'Ajuntament de Roses van demanar que es declarés inexecutable la sentència per haver-se urbanitzat els terrenys i per haver-se aprovat durant la tramitació del recurs altres planejaments i actes de gestió que pretesament legalitzaven el polígon i que no havien estat recorreguts. Les nostres entitats es van oposar a la declaració d'inexecutabilitat total de la sentència i vam demanar al TSJC que denegés aquella petició o bé declarés l'execució parcial de la sentència en aquella part del polígon que no està edificada i que fixés una indemnització per la part de la sentència que no es pogués complir.
Sosteníem que la nul·litat de ple dret dels planejaments declarada pel Tribunal Suprem afectava també qualsevol acte posterior basat en aquells planejaments declarats ja il·legals. I al·legàvem que la urbanització no havia d'haver-se executat doncs les entitats ja havíem demanat la suspensió i paralització de les obres. Així **l'actual problemàtica és conseqüència de la negligència de l'administració pública** que es va oposar a paralitzar les obres i a suspendre l'execució del planejament.
- El TSJC es va escapar de l'incident i de la qüestió plantejada dictant dues resolucions donant per executada la sentència amb la simple publicació del seu contingut al DOGC.
- El 2104 vam recórrer davant del TS els dos pronunciaments mitjançant la interposició d'un recurs de cassació, invocant la producció d'indefensió, la burla del dret a l'execució de sentència i exigint un pronunciament exprés sobre la forma d'executar la sentència o de compensar la inexecució.

Recentment, hem rebut la comunicació que el **Tribunal Suprem ha estimat el nostre recurs** i ha resolt que la simple publicació de la sentència no és suficient i ha ordenat al TSJC de pronunciar-se sobre l'incident d'impossibilitat legal o material de complir la sentència, i, cas d'entendre que era impossible executar-la, donar lloc a una indemnització en aplicació de l'article 105.2 de la Llei de la jurisdicció. El Tribunal Suprem condemna també al TSJC a **pronunciar-se expressament sobre les nostres peticions pel que fa a l'execució parcial i**

les compensacions substitutòries i reconeix que se'ns ha generat un resultat d'indefensió.

Per tot això el Tribunal Suprem anul·la les resolucions del TSJC i el condemna a reposar les actuacions i a pronunciar-se i resoldre el fons de l'incident amb totes les qüestions plantejades.

Aquesta vegada, però, comptem amb un nou fet favorable que és la sentència que ha obtingut un grup de veïns de Roses i que anul·la el POUM vigent. Fins ara l'Ajuntament, l'Incasol i la Generalitat havien defensat la legalitat del polígon amb aquest nou planejament que –segons invocaven– legalitzava totes les actuacions. Gràcies al contenciós guanyat pels veïns, hores d'ara el polígon industrial penja d'un fil en no tenir cap mena de cobertura jurídica.

Esperem, doncs, el nou pronunciament del TSJC sobre si els actes de gestió i el nou planejament aprovat fan que la situació del polígon quedi legalitzada o no –supòsit en el que caldrà fixar una indemnització–, o bé si aquestes cobertures dels nous instruments són nul·les també, per la nul·litat en cascada, i si l'edificació parcial consolida en part allò executat.

Mantenim que la restauració parcial però significativa –de la part no edificada– de la zona és viable tan des d'un punt de vista tècnic com econòmic. La sentència del TS de 2011 ens va donar la raó en que **els valors mediambientals del lloc són superiors als interessos econòmics i industrials** que s'hi podrien desenvolupar. En aquest sentit les entitats seguim demanant la restauració parcial dels terrenys en la part no edificada, la recuperació natural dels seus valors en l'àmbit no edificat, la revegetació i mesures de connectivitat natural.

També insistim que a la comarca existeixen diversos polígons industrials que mai han arribat a omplir totes les parcel·les i que primer s'haurien d'esgotar. **Reivindiquem que ja és hora que l'administració urbanística del país sigui respectuosa amb els valors naturals de la comarca i garanteixi la conservació dels connectors naturals dels espais protegits.** I celebrem aquest pronunciament del Tribunal Suprem en la mesura que corregeix i anul·la el posicionament del TSJC i declara que les sentències anul·latòries d'un planejament urbanístic no queden executades amb la simple publicació del seu contingut i requereixen analitzar els seus efectes sobre la realitat transformada.

Empordà, 15 de gener de 2016
IAEDEN-Salvem l'Empordà

Acció reivindicativa de la IAEDEN-Salvem l'Empordà el març de 2015. (Foto: IAEDEN-Salvem l'Empordà)